

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 18 (638)

Gorica - četrtek 4. maja 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Fronta je na Goriškem obupala

Letošnje občinske in pokrajinske volitve na Goriškem bodo imele, kar se naše manjšine tiče, svoje posebnosti, ki jih pri volitvah v preteklih letih nismo imeli. Predvsem moramo poudariti izginotje fronte, ki je izginila s površja zemlje in pustila za sabo le še nekaj bornih pristašev, ki ne vedo čigavi so, kakor otroci, ki jih je zapustil oče in zatajila mati. Bivša titovska fronta je namreč brez kričanja in običajnih trobent sklenila, da ne nastopi z lastno listo ne v goriški mestni občini in niti ne pri pokrajinskih volitvah, temveč da se hoče povezati s socialisti na enotni listi. Zato so ti slednji sprejeli med svoje kandidate na pokrajinskih volitvah Ivo Mariničiča ter na občinski listi v Gorici med drugimi kandidati tudi prof. Viktorja Vižintina. O vsem tem se je v Gorici že prej govorilo, vendar se je zdelo skoro neverjetno, da bi fronta kar tako na tihem likvidirala vse svoje pozicije v mestu in se predala na milost in nemilost ital. socialistom. In vendar se je zgodilo ravno to: titovska fronta je vrgla slovensko puško v koruzo ter se vključila v vrste italijanskega socializma, da se tam junaksko bori za zmago delovnega ljudstva, kajti v tem primeru bodo vsi problemi rešeni, tudi problem obstanka slovenske narodne manjšine v Italiji. Junaka v tej novi fazi titovske manjšinske politike sta Ivo Mariničič in Viktor Vižintin, dočim so se ostali dosedanja voditelji umaknili v ozadje, eni iz bolezni, drugi iz oportunitizma, tretji ker škilijo h kominformistom.

Od titovske razbite barke je ostalo še nekaj plank na deželi. Iz teh so povezali skupaj »listo občinske enotnosti« v Sovodnjah, kjer imajo najmočnejšega moža v dosedanem županu Jožetu Češčutu, ki jim menda še zmeraj verjame kot nekdanji, ter v Doberdolu, kjer so prav tako skrupularni skupaj enotno listo, na kateri sta tudi bivši župan Andrej Jarc in podžupan Jože Pahor iz Jamelj. Vendar tu enotnost ni prav močna, ker je Andrej Jarc postal kandidat ital. partije za pokrajinske volitve. V Števerjanu, kjer je fronta vedno bila v opoziciji, imajo tudi sedaj svojo listo. Takšno je torej stanje titovskih vrst med nami na Goriškem.

Zakaj je fronta obupala in se odpovedala svoji samostojnosti? Tega niso v javnosti nikoli povedali in verjetno tudi ne bodo, kajti vsa njih politika je dirigirana od zunaj. Tako so sklenili »in alto loco« bi dejal Dante in v Gorici so ubogali. Nekaj razlogov je vendarle mogoče naštet.

1. Stalno padanje pristašev fronte v mestu. Če primerjamo trojne občinske volitve v Gorici od leta 1948 dalje, kako so njih glasovi nezadržano padali. Leta 1948 so dobili 2006, leta 1952, leta 1953 ter 1956, leta 1959 glasov; s tem so komaj dosegli kvocient za enega občinskega svetnika. To padanje njih glasov jim je gotovo vzelo pogum, da bi še enkrat poskusili svojo srečo v mestu.

2. Drugi razlog je po našem mnenju v novi titovski politiki, ki pušča vedno bolj vnevar narodnostno vprašanje in daje vedno večji poudarek socialnemu razrednemu boju. To se pravi, da postajajo vedno bolj komunisti in zmeraj manj Slovenci. To je pojav, ki se drastično odraža v celotnem življenju naše manjšine po vojni ne samo na Goriškem, temveč v enaki ali v še večji meri na Tržaškem. Prva leta po vojni so bili zaradi povezanosti s Titom vsi komunisti Slovenci. Bile so takrat polne naše šole in cvetelo je vse, kar je bilo titovsko slovenskega. Toda pozneje se je iz leta v leto vedno bolj kazalo, da so komunisti le komunisti in da zato ni v njih nobene resnične narodne zavesti. Prva leta so bili Slovenci, ker je partija tako svetovila, pozneje je partija dala drugačne direktive in slovenski komunisti so postajali zmeraj bolj Italijani do današnjih dni. Tu je glavni razlog, zakaj so se praznile in se še praznijo naše šole. Na-

rodnostni problem je komunistom vedno bil in je še vedno le vaba za naivne narodne zanesenjake. Bil je vaba za naše fante med zadnjo vojno, ko jih je OF lovila ravno z narodnimi gesli, da so šli za njo in žrtvovali svoja življenja. Deloma je bilo to vaba tudi po vojni. Danes pa, ko se bliža rešitvi slovensko šolsko vprašanje in ko tudi ni več nekdanjega grdega nacionalističnega pritiska od strani ital. večine, narodnostno vprašanje za komuniste ni več aktualno, ker ne služi več za ustvarjanje revolucionarnega vzdušja med ljudmi. Od tod njih povezovanje z ital. komunistično in socialistično partijo.

Nasproti obupu, ki je prevzel fronto, je demokratska zveza pogumno še enkrat strnila svoje vrste in postavila lastne kandidate ne samo v Gorici, temveč tudi po vseh slovenskih občinah in po vseh okrožjih v pokrajini za pokrajinske volitve. Pri tem le še enkrat poudarimo, da je krščanska in demokratska ideja tista sila, ki daje moč naši manjšini, da kljubuje v boju za svoj narodnostni obstanek in da bo vedno kljubovala. Zato letos ne bo nobenega pomisleka, komu naj slovenski človek odda svoj glas na prihodnjih občinskih in pokrajinskih volitvah; volil bo slovensko in demokratično za našo LIPO.

Katoliške bolnice

V Združenih državah Amerike in v Kanadi imajo katoličani 1050 bolnic, v katerih je prostora za 202.000 bolnikov. Poleg tega vodijo katoličani še 211 zavetišč za stare ljudi, 7 klinik proti raku, 110 klinik za kronične bolnike, 8 porodnišnic in še 66 drugih bolniških zavodov.

Maršal Tito zopet doma

Jugoslovanski maršal Tito se je pretekli teden vrnil s svojega 70-dnevnega potovanja po afriških deželah. S šolsko ladjo Galeb (ki je ena najbolj požrešnih na svetu) se je izkrcal v Pulju, od koder se je potem z modrim vlakom preko Ljubljane in Zagreba odpeljal v Beograd. Tu so mu priredili veličasten miting, na katerem je spregovoril o svojih vtisih po Afriki. Po svoji navadi seveda ni pozabil napasti zahodnjakov v Kongu in na Kubi, medtem ko ni o protijugoslovanski gonji vzhodnih držav črnil niti besedice. In to kljub temu, da so v Beogradu med njegovo odsotnostjo objavili belo knjigo o albanskem rovarjenju v Jugoslaviji in malodane da niso v Pragi zastupili svetnika jugoslovanskega veleposlaništva Vlatka Bulatnija, ki so ga našli narkotiziranega na stanovanju češkega književnika Hanuša. Poleg tega je tisk vzhodnih dežel ostentativno omalovaževal njegovo potovanje po Afriki in ga povrh še oboževal, da je šel na potovanje po nalogu ameriških imperialistov. V Tirani pa menda že pripravljajo proces proti nekaterim jugoslovanskim državljanom, na katerem naj bi po besedah samih albanskih krogov prišlo na dan, da sta jugoslovanska vlada in VI. ameriško brodogradništvo v Sredozemlju pripravljala napad na Albanijo.

In kljub vsem tem obožbam ni maršal Tito niti z besedico namignil na to protijugoslovansko gonjo, ampak je raje potrpežljivo požrl to grenko kapljico in jo izpil kot ceno za svojo aktivno koeksistenco in »nevtralnost«. V ozadju stoji namreč diplomatski razlogi. Medtem ko se je Tito vračal domov, sta se Moskva in Beograd zblížala in kot sad tega zblížanja

Laos med mirom in vojno

Državljska vojna v Laosu je še vedno v ospredju mednarodne pozornosti. V minulem tednu sta Anglija in Sovjetska zveza sicer dosegli sporazum, da skupno pozoveta obe vojskujoci se strani, da ustavita boje in da se nato skliče mednarodna konferenca za nadzorstvo premirja in nevtralnosti Laosa. Toda kljub njunemu pozivu se boji nadaljujejo, ker do slej niso namreč filokomunistični oddelki Patet Lao-jaz pokazali nobenega znaka ali dobre volje, da želijo premirje. Sedanja laoska vlada princa Bun Uma je že večkrat skušala navezati stike z uporniški oddelki. Poslala je tudi posebnega odposlanca z belo zastavo, toda do tega trenutka, ko to pišemo, so vsi ti poskusi ostali brez odziva. Komunistični partizani streljajo naprej, kakor da se ni nič zgodilo, in po zadnjih poročilih nevarno napredujejo proti prestolnici Vientiane.

Položaj v Laosu postane za Zahod lahko kritičen, če ne bo v kratkem vzpostavljeno premirje v duhu anglo-sovjetskega sporazuma. Ameriška vlada je izjavila, da bo pošljala vojaško pomoč laoski vladi vse dotlej, dokler ne bodo filokomunistični pristaši gibanja Patet Lao pristali na prenehanje bojev.

Prav tako pošilja laoškim upornikom vojaško pomoč Sovjetska zveza in po mnenju strokovnjakov ravno s to pomočjo napredujejo filokomunistične čete. Sovjet-

ska zveza igra v Laosu zelo perfidno politiko. Na eni strani govori in sklepa z Zahodom sporazume za premirje in nevtralnost Laosa, na drugi pa v brk tem sporazumom obilno zalaga z orožjem in letali svoje pristaše v Laosu. S tem namreč hoče postaviti zahtevnejše pred izvršeno dejstvo na napovedani konferenci za Laos. Sedaj je odvisno od zahodnih sil, če se bodo pustile speljati v ta podrejeni položaj. Zadnja beseda sicer še ni padla, toda tudi časa je le malo za premišljanje.

Usoda Laosa ni namreč v rokah Laočanov, ampak svetovnih vele-sil ali bolje obeh mogočnih orjakov: Amerike in Rusije. Kajti, če

bi bilo od Laočanov odvisno, bi državljanske vojne bilo že zdavnaj konec. Tako pa se vojna v tej deželi nadaljuje, kakor se nadaljuje hladna vojna med Vzhodom in Zahodom. Vse dotlej pa, dokler se mednarodni komunizem ne bo odrekel imperialističnemu pohlepu po nadvladi vsega sveta, ne bo hladne vojne konec. To dobro vedo tako v Moskvi kot v Washingtonu, le nekateri, ki se nazivajo »nevtralci«, tega nočejo razumeti.

Kennedy se je v preteklem tednu v zvezi z laosko krizo večkrat posvetoval z najvišjimi vojaškimi in političnimi svetovalci, ker ne ve katero pot ubrati.

De Gaulleove čistke v Franciji

Nad nepričakovano naglim zaključkom vojaškega upora v Alžiru, se je ves svet oddahnil. Zlasti se je oddahnila Francija, ki je že bila na skrajnem robu državljanske vojne. Toda s popolnim porazom upornikov je bila nevarnost odstranjena samo na zunaj, medtem ko od znotraj bolezni lahko gloda dalje. Zaradi tega se je general De Gaulle odločil, da obdrži polno oblast v svojih rokah, ki jo je prevzel v kritičnih dneh minulega tedna, in da jo uporabi za temeljito čistko med vojaštvom in državnim uradništvom. Pri zadnjih dogodkih se je namreč izkazalo, da je velik del državnih funkcionarjev pasivno reagiral in previdno čakal na ugodni trenutek, da grede z uporniki nad V. republiko ali da se pridružijo zmagovalcu »nekompromitirani«. Vsi ti dogodki in okoliščine, ki so prišle na dan po zadušitvi alžirskega upora, kažejo, v kako kritičnem položaju se je nahajala Francija, ko so uporni generali Challe, Salan, Zeller in Jouhaud snovali in izvedli vojaški udar v Alžiru, kateremu je le malo manjkalo, da se ni razširil na samo matično francosko ozemlje. Sele sedaj so se Francozi zavedli, pred kakšno nevarnostjo so nevede stali in ji zrl v oči. Sama vlada se je zdržila ob misli, na kako tanki niti je visela njena usoda in usoda francoskega naroda, ki se je v tistih kritičnih dneh strnil kot en mož okrog generala De Gaulle.

Da bi se kaj takega ne moglo

več ponoviti, je De Gaulle odredil in že začel s temeljito čistko med vojaškimi in civilnimi funkcionarji. V zaporu že sedi šest generalov skupno s polkovniki in častniki zloglasnega prvega regimenta padalcev tujske legije, ki so upor začeli. Policija nadaljuje s čistkami tudi med državnimi uradniki; kakor poročajo, so jih že dve sto suspendirali. Aretirali so že tudi več sto desničarskih aktivistov.

General Challe je zaprt v Parizu, kamor so ga po zajetju prepeljali, medtem ko so ostali trije zbežali. Uradno je bilo Challu sporočeno, da je obtožen veleizdaje, za katero je predvidena smrtna kazen.

Zadnja zmaga De Gaulle nad desničarji je znatno povečala perspektive za bližnji začetek pogajanj z Alžirsko osvobodilno fronto. Po vseh teh dogodkih so vsi, od Burgibe do Ferhatta Abbasa prepričani, da edinole general De Gaulle lahko reši alžirsko vprašanje na dostojen in časten način za obe vojskujoci se strani.

R A Z N O

Eichmannov proces se nadaljuje

V Jeruzalemu se nadaljuje proces proti množičnemu uničevalcu Judov, Eichmannu. Eichmann na procesu še nadalje zatrjuje, da ni sovražil Judov, ker je imel krščansko vzgojo in je končno tudi njegova mačeha izhajala iz judovskega rodu. Nemški protestantski škof Gerhard Jacob je izjavil: »Mi Nemci moramo slediti Eichmannovemu procesu v globokem molku in osramočeni za zločine, zaradi katerih se mora on zagovarjati. Potrebno je, da objektivno prikažemo našemu ljudstvu položaj Nemčije v drugi svetovni vojni ter poročamo o vseh podrobnostih in ugotovitvah tega procesa.« — Potrebno je poudariti, da proces proti Eichmannu ni toliko proces proti njegovi osebi, temveč je proces proti režimu, katerega navodila je Eichmann izvrševal.

Povišanje cene na italijanskih železnih

Neprestane stavke in zahteve po povišanju plač se končno maščujejo vedno le na prebivalstvu samem, ki te poviške zahteve. Uprava italijanskih železnic je sklenila povišati svoje usluge na vseh področjih: Predlagala je 15 procentni povešek na potniškem prometu, 20 procentni na prtljažnem in 10 procentni na blagovnem prometu. Povešek pa bo sorazmeren z dolgotrajno vožnjo. Ministrski svet bo na svojih prihodnjih sejah proučil te predloge.

KONGO: ČOMBE ARETIRAN

Kongoška kriza se javlja v vedno novih oblikah. Po likvidaciji Lumumbe se je zdelo, da se bodo vsaj ostali kongoški voditelji spravili in pokazali nekaj resnosti in vsaj malo zrelosti. Toda zadnji razvoj dogodkov govori ravno nasprotno.

Po znani konferenci v Tannanarivu na Madagaskarju so sklenili urediti kongoško državo na neke vrste federativni ali federalni obliki. Vsi zbrani voditelji so bili soglasni na tem sklepu. Toda ko so se minuli teden isti in še drugi manjši voditelji zbrali v Coquitevillu, da bi določili nadaljnje podrobnosti, katanški predsednik Čombe ni hotel o tem nič več slišati. Kot pogoj za nadaljevanje pogajanj je zahteval od Kasavubuja, ki se je pred kratkim spravil z Združenimi narodi, da odpove

sporazum z njimi in je v znak protesta zapustil konferenco in hotel oditi domov. Toda na letališču so ga kongoški vojakci ustavili, ko je hotel stopiti na letalo, in ga še sedaj držijo zaprtega, da bi ga tako prisilili, da bi se vrnil na pogajanja. Ukaz za aretacijo Čombeja je verjetno dal Kasavubu, drugi pa menijo, da so vojaki to storili na svoj račun, ker da so se hoteli s tem maščevati nad njim, ker je v Katangi razpustil kongoško vojsko. Spet drugi pravijo, da so hoteli vplivati na kongoške politične voditelje, naj se že enkrat spravijo med sabo.

Naj si bo kakorkoli, vedno bolj prihaja na dan dejstvo, da Kongočani niso bili še dovolj zreli na neodvisnost v današnjih časih, ki zahtevajo vse kaj več kot primitivno obračunavanje med seboj.

KRŠČANSKI NAUK

Da bomo bolje umevali delo našega odrešenja, bomo po razodetju pregledali Odršenikovo učlovečenje, njegovo trpljenje, vstajenje in odhod v nebesa in zopetni prihod ob koncu sveta. Spoznali bomo, kako nas je ljubil, koliko je za nas trpel in kako čudovito je bil zato od Očeta povelčan.

Sin božji je postal človek

Nadangel Gabriel je bil poslan od Boga v Nazaret k devici Mariji in ji je oznanil: *Glej, spočela boš in rodila sina, daj mu ime Jezus. Ta bo velik in sin Najvišjega.* (Luk 1, 31).

Sin božji živi od vekomaj z Očetom in Sv. Duhom v božjem veličastvu in božji ljubezni. Sam je to povedal: *»Resnično, resnično vam povem, preden je bil Abraham, sem jaz.«* (Jan 8, 58). Judje so to dobro razumeli, ker pravi evangelist, da so po teh besedah pobirali kamne, da bi jih vanj vrgli.

Bog Sin je pri Očetu od vekomaj. Kakor prihaja misel in beseda iz človekove duše, tako prisopodablja sv. evangelist Janez božjega Sina besedi, ko piše: *»V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bila Beseda.«* (Jan 1, 1).

Ko so se pa časi dopolnili, *»je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel angel k njej, je rekel: »Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena med ženami.« Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj pomeni ta pozdrav. Angel ji je rekel: »Ne boj se Marija, zakaj milost si našla pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila boš sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in bo kraljeval v hiši Jakobovi vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla: »Kako se bo to zgodilo, ko moja ne poznam?« Angel ji je odgovoril: »Sv. Duh bo prišel nad te in moč Najvišjega te bo obsenčila, in zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Sin božji. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec njej, ki se imenuje nerodovita; zakaj pri Bogu ni nič nemogoče. In Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.« (Luk 1, 26-38).*

Po tem privoljenju je božji Sin privzel človeško naravo iz prečiste Device in je postal človek.

Sin božji je postal resnični človek s človeškim mesom in krvjo, s telesom in dušo. Tudi on je v svoji človeški naravi občutil lakoto in žejo, veselje in žalost, trpljenje in smrti boj. V vsem nam je postal enak »razen v grehu«. (Hebr 1, 15). Človek je ostal tudi po svojem poveljanju in bo vekomaj ostal Bog-človek.

Jezus, naš Odršenik, je Bog in človek obenem. Bog od vekomaj, človek od včlovečenja v telesu Device Marije. V njem sta v eni osebi neločljivo združeni obe naravi: božja in človeška.

Sin božji je postal človek, da bi izvršil sveti načrt svojega Očeta, namreč, da bi oznanil veselo novico o kraljestvu božjem, da bi ljudem z besedo in dejanjem kazal pot k Očetu, da bi nas rešil grehov in nas zopet napravil za otroke božje.

Trikrat na dan zvonijo cerkveni zvonovi v spomin, da je Sin božji v Nazaretu človek postal. Spomnimo se na to in pobožno zmolimo Angel Gospodov! Praznik Marijinega Oznanjenja obhajamo katoličani 25. marca, praznik Gospodovega rojstva (Božič) pa 25. decembra.

ŽIVLJENJE GOVORI

OD SRPA IN KLADIVA DO KRIŽA

Ko je bil 12 let star, je bil že prepričan, da ga komunizem osreči. To leto je že dobil izkaznico člana komunistične mladine. Sestnajstleten je leta 1926 že deloval pri delavsko-komunistični stavki v mestu Le Havre na Francoskem. Bil je med najbolj gorečimi agitatorji.

Oblast ga je zaprla v poboljševalnico. Tu je nahajal sebi enake k upor. Za kazen so ga zaprli v ječo-samico. Verige so mu vezale roke in noge. Namesto do sreče je prišel do hude ječe.

Vendar ni bil v srcu tako hudoben, kot se je zdelo na prvi pogled. Trpljenje ga je zmordilo. Postal je poslušen božjemu klicu. Milost je našla ugodna tla v njegovem srcu. Pa še kako! Vera v komunizem se mu je zmajala. Spoznal je: komunizem ne osrečuje.

Danes — ima 51 let — je duhovnik in zdravnik na Haitiskih otokih. Oskrbuje dvajset tisoč vernikov že skozi petnajst let. Zdravi njihove duše in telesa. Dela po sedemdeset ur na dan! Še pred zoro kliče z zvonom k sv. maši. Nato zdravi bolnike. Zgradil je splošno bolnico.

Kako je postal duhovnik? Ko je bil izpuščen iz ječe, mu je neki duhovnik rekel: »Če postaneš duhovnik, boš zares lahko pomagal ljudem.« Sprejel je nauk in ukrenil vse potrebno za doseg tega cilja. Ker je hotel iti za misijonarja, je menil, da mora biti tudi zdravnik. Po zdravniških študijah je bil posvečen v duhovnika.

Pred kratkim je pisal prijatelju: »Srečen sem! Bog daje, da bi jih čim več spoznalo, kaj jim je v prid.«

Kdo je ta? Piše se Roger Riou.

Iz življenja Cerkve

Nova svetnica

Na vnebohod bo proglašena za svetnico blažena Marija Bertilla Boscardin iz Vicenze. Slovesnosti v cerkvi svetega Petra 11. maja se bo udeležilo tudi veliko romanje iz Treh Benečij pod vodstvom beneškega patriarha.

Katoliška univerza v Vietnamu

Sveta Stolica je potrdila imenovanje patra Nguyena Van Lapa, dosedanjega voditelja Katoliške akcije v Vietnamu, za rektorja katoliške univerze v mestu Da-lat.

»Premalo molimo za mir«

Pariški nadškof, kardinal Feltin je nedavno govoril francoskim vojakom in številnim nemškimi vernikom v stolnici v Breisgau. »Premalo molimo za mir,« je poudaril kardinal. Kristus je vsem zapupal to nalogo, da delajo za mir in ta

naloga naj bi bila velika skrb vseh, ki naj bi se najprej uresničevala v molitvi za mir, potem pa v resničnem delu za ta veliki dar.

Pomoč mladim narodom

Nemški škofje so ustanovili poseben urad za pomoč narodom, ki so v razvojni dobi. Naloga tega urada je, naj uporabi izkustva 12.000 nemških katoliških misijonarjev, ki delujejo med narodi na poti k večjemu razvoju. Urad bo tudi sodeloval z vladnimi organi pri uresničenju načrtov za gospodarsko in tehnično pomoč tem narodom. Ustanovitev tega urada je naznanil kölnski nadškof kardinal Frings s posebnim pismom kanclerju Adenauerju.

Pot Cerkve v svet

V okviru kristološkega tečaja, ki je bil v Neaplju, je govoril tudi kardinal Avgustin Bea in sicer je pokazal na pot Cer-

Kraljica Elizabeta II. pri sv. očetu

Te dni bo sprejel sv. oče angleško kraljico Elizabeto II. Važen korak je to na poti zблиžanja anglikanske cerkve s sv. stolico.

Pod odpadu v XVI. stol. je doživljala katoliška Cerkev na Angleškem krvave čase. Tri stoletja so morala preteči, predno je Pij IX. zopet lahko imenoval škofove v tej deželi. Sto let pozneje, l. 1950, pa je Pij XII. lahko po radiu pozdravil angleške katoličane. V teh zadnjih sto letih se je marsikaj zboljšalo v prid katoličanov.

Leta 1427 je parlament ukinil vse kazenske zakone proti katoličanom in jim dal možnost do najvišjih služb ter pravico javnega delovanja. — Leta 1944 je zopet parlament odobril 50% podporo katoliškim šolam. Med prvo svetovno vojno je imela Anglija stalno zastopstvo pri Vatikanu. Ze prej, po smrti kraljice Viktorije, je Leon XIII. poslal svoje odposlanstvo h kronanju Edvarda VII. Tako je bilo tudi ob kronanju Jurija V., Jurija VI. in sedanje kraljice Elizabete.

KRALJEVI OBISKI

Prvi angleški kralj, ki je obiskal pačjo je bil Jurij V. s svojo soprogo leta 1923. Ker ni smel biti to uraden obisk, nista šla v Vatikan iz angleškega poslanstva v Rimu, pač pa iz neke privatne vile, ki jo je dala kraljevski dvojici na razpolago rimska plemiška družina Patrizi.

Na privatnem obisku pri Piju XII. je bila l. 1950 princezinja Margaret in 1951

prestonaslednica Elizabeta. Tudi Janez XXIII. je sprejel že nekaj članov kraljevske rodbine, kot kraljico mater in druge.

DRUGI OBISKI

Tudi Chamberlain in Halifax sta bila pri Piju XI. Pri Piju XII. so bili tudi razni državniki, pri Janezu XXIII. pa ministrski predsednik Macmillan.

Važen je bil tudi obisk primasa anglikanske cerkve Fisherja v preteklem novembru.

OBISK ELIZABETE II.

Ze dalj časa se ta obisk pripravlja, ki bo nadvse slovesen. Ze na trgu sv. Petra jo bo sprejela švicarska garda in sv. oče jo bo sprejel v prestolni dvorani.

Z naznanilom obiska pri sv. očetu je prišlo v Rim tudi sporočilo, da je novi primas anglikanske cerkve Ramsey imenoval v Rimu svojega zastopnika, ki bo imel stalne stike s Segretariatom za zedinjenje kristjanov, ki ga je ustanovil sv. oče v pripravo za vsoljni cerkveni zbor.

ANGLESKI TISK

Ves važnejši angleški tisk se je na široko razpisal o tem obisku. »Ker je kraljica Elizabeta poglavar anglikanske cerkve,« piše Daily Herald, »je to že drugi vrhunski obisk med anglikansko in kat. Cerkvijo v zadnjih mesecih. Veselimo se, ker je zблиžanje začelo in želja nas vseh je, da se tudi nadaljuje.«

Bog daje, da bi bil ta obisk nov korak anglikanskih vernikov v skupni dom pod Petrovim vodstvom.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Umrl je prof. Pavel Slapar

Iz Spittala ob Dravi je dospela vest, da je tamkaj dne 1. maja umrl prof. Pavel Slapar. Zdi se nemogoče, da ni več tega dinamičnega mladostnega duhovnika. Tu na Primorskem smo ga spoznali, ker je imel duhovne vaje za dekleta v Gorici pri uršulinkah in pozneje še za duhovnike v Trstu. Toda še prej smo brali njegove članke v Duhovnem življenju in pred vojno v Domoljubu. Bil je namreč nadarjen duhovni pisatelj in katehet. Zelo izobražen in delaven se je uveljavil v vrstah mladinskih katol. organizacij, kjer je imel veliko govorov in predavanj, pa tudi napisal je za mladino marsikaj. Po vojni se je ustavil v Spittalu ob Dravi, kjer je dobil mesto kateheta na srednji šoli in je istočasno pomagal pri dušnem pastirstvu med begunci v spittalskem taborišču.

Bog mu bodi večni plačnik za vse dobro, ki ga je napravil posebno med mladino.

Jurij Kozjak, učna knjiga - na Portugalskem

Pred kratkim je izšel portugalski prevod Jurija Kozjaka, prvenca priljubljene pisateljice Josipa Jurčiča.

Res čudovita je usoda tega Jurčičevega dela, ki je prvokrat izšlo v Celovcu leta 1864 pri Mohorjevi družbi in je po 100 letih nastopilo zmagovito pot po vsem svetu. S portugalsko izdajo je število jezikov v katere je to delo po prižadevanjih č. g. Ferdinanda Kolednika bilo prevedeno, naraslo na 42. Med njimi sta poleg vseh velikih svetovnih jezikov, kot angleščine, francoščine (sedaj že 4. izdaja), italijanščine, nemščine, španščine, staro- in novo-grščine, latinščine, slovanskih jezikov, celo dva afriška jezika in novi prevodi so že v pripravi. Portugalsko izdajo je omogočilo portugalsko prosvetno ministristvo v Lisbnu, ki je dalo na razpolago potrebni denar ter odobrilo knjigo kot učni pripomoček na portugalskih šolah.

Slovenski mecen v Kanadi

Knjižnici slovenske župnije Marije Pomagaj v Torontu je g. dr. Peter Urbanc, lastnik lepo uspevajoče potovalne pisarne s središčem v Torontu in več podružnicami v Kanadi, podaril 1000 knjig, med katerimi so nekatere prave redkosti.

Župnijsko knjižnico tamošnji slovenski rojaki radi obiskujejo, posebno pa mladina, ki zahaja v večerno slovensko šolo, da se poleg angleščine, ki jo spoznava v državnih šolah, izpopolni tudi v slovenščini. Letošnje prvo poletje bo 4 razrede slovenske šole obiskovalo skupno 102 učenca.

»Slovenski dnevi« v Gradcu

Minulo soboto je kulturni referent štajerske deželne vlade dr. Hans Koren v prostorih »Stadtforum« odprl razstavo jugoslovanske likovne umetnosti. »Stadtforum« združuje skupino mladih štajerskih umetnikov, ki išče nova pota, ne le v umetnosti, temveč tudi v človeških odnosajih med narodi, v nasprotju z uradnim »Künstlerhausom«, ki se še ni mogel sprostiti spon preteklosti. Sledila je matineja v nedeljo dopoldne, na kateri so nastopili slovenski književniki Filip Kalan, Kajetan Kovič in Ivan Minati. Nastopajoči avtorji so svoja dela brali v slovenskem izvirniku, nato pa je član graškega gledališča Reiterer dovršeno recitiral izvrstne nemške prevode, ki so delo pokojne Lili Novy in Alfreda Butler-Mosconia. Sicer maloštevilno, a kvalitetno izbrano občinstvo je slovenske književne umetnine zelo dobro sprejelo. Nadalje so brali tudi pesmi Mateja Bora iz zbirke »In šel je potnik skozi atomski vek«.

Zadnji dan, v ponedeljek, je bila razprava o slovenski literaturi, na kateri je Filip Kalan podal prežer slovenske književne zgodovine ter njenih sodobnih problemov. Razvila se je zelo živahna debata o slovenskem kulturnem življenju, posebno o živem zanimanju širokih narodnih plasti za umetnost. »Vaše ljudstvo je mnogo bolj zdravo od našega,« je vzkliknil eden izmed graških umetnikov.

Idila na Koroškem - Solska sestra napaja mlado srnico, ki ji je poginila mati

Ob dvajsetletnici „Osvobodilne fronte“

Trst, 2. maja 1961.

Nauk za demokratične Slovence

Letos je tako imenovana »Osvobodilna fronta« obhajala dvajsetletnico svoje ustanovitve. Razen mlajših ljudi se vsi spominjajo njenih početkov. Sla je v boj z gestlom, da združi vse Slovence v boj proti fašizmu in je v resnici potegnila za seboj večino Slovencev.

Zanimivo je, da so pred dvajsetimi leti zagotavljali, da so jim svete verske svetinje. V neki vasi je šel mlad fant k partizanom. Imel je verno mater. Poslali so ga domov iskat rožni venec, da bi bila tako njegova mati prepričana, da bo fant pri partizanih vsak večer molil rožni venec.

Danes ne bo nihče tako naiven, da bi vprašal voditelje titovcev, ki so prevzeli dediščino tega gibanja, ali še molijo rožni venec. Iz njihovih izjav ob proslavi dvajsetletnice izhaja, da je imela »O.F.« kot glavni namen, spraviti naš narod pod jarem komunizma.

Zato smo danes tako oprezni, ko prihajajo od tiste strani pozivi k narodni slogi. Vsi ti požukusi imajo namen, napraviti zmedo med katoliškimi ljudmi in olajšati delo komunističnemu pokretu.

Bodimo zvesti demokratični ideji!

Zdaj smo spoznali mnogotere metode komunistične ofenzive. Vabijo nas v skupen nastop proti novofašističnim podvigom, k skupnemu kulturnemu udejstvanju, športnim tekmam; skoro vsak mesec prinese kaj novega v tem pogledu. Izpostavljeni smo stalnemu bombardiranju.

Kadar povabiš h kaki skupni akciji komunistične ene ali druge smeri ali katerega njihovega sopotnika, ti bo odgovoril, da

V opravičilo in za pojasnilo

V zadnji številki smo objavili članek »Ob robu pevskega koncerta«. V tem članku smo se ustavili ob dejstvu, da so razni člani katol. organizacij na Tržaškem naselili zadnji taktiki titovskih tovarišev in pristopili k pevskeemu društvu Jakobus Gallus. Pri tem smo po imenu navedli Kulturni klub. Pojasnili so nam pa, da vodstvo te organizacije pri tem ni imelo krivde. Prav veselili nas, da je tako. Vendar dejstva ostanejo dejstva in ta so:

1. Zbor Jakobus Gallus je pristeval med sopotniške organizacije titovskega komunizma. Glede tega je dovolj brati poročila v Primorskem dnevniku.
 2. V tem zboru so nastopili člani raznih tržaških pevskih zborov katol. organizacij.
 3. To je za zavednega katoličana nedopustno. Zato se je naš tržaški dopisnik oglašil s omenjenim člankom. In mi smo ga objavili z namenom, »da ne bi zoper zastarano zlo prepozno bilo zdravilo.«
- S tem upamo, da so nesporazumi odstranjeni in člani cerkvenih pevskih zborov ter katol. organizacij opozorjeni na zadnjo taktiko »neodvisnih« titovskih društev.

UREDNIŠTVO

Dr. FRANCE SEGULA - Rim: 1

TRETJA KNJIGA slovenskega prevoda sv. pisma

Začeto delo na priprošnju služabnika božjega Antona Martina Slomška z božjo pomočjo uspešno napreduje. Dobili smo tretjo knjigo novega slovenskega prevoda sv. pisma, ki nosi naslov »PREROSKE KNJIGE«.

Nova knjiga vsebuje kanonične knjige velikih in malih prerokov. Prve je prevedel že pokojni dr. Matija Slavič, druge pa njegov naslednik — profesor stare zaveze na ljubljanski bogoslovni fakulteti dr. Jakob Aleksič.

Zunanja oprema tretje knjige je enaka prvima dvema — resna in veličastna, kakor se spodobi za sv. pismo.

Knjiga prinaša poleg prerokov besedila najprej spored vseh svetopisemskih knjig s kratkicami, nato splošni uvod v prerokke knjige. Sledijo veliki in mali preroki s posebnim uvodom v posamezne prerokke knjige. Na koncu pa imamo še kronološki pregled stare zaveze, mere in denar, hebrejski koledar, dva zemljevida svetopisemskih dežel in Palestine v stari zavezi in kazala.

Vse to odgovarja najmodernejši opre-

se mora posvetovati s svojimi prijatelji. To pomeni, da mora počakati na ukaz od zgoraj. Tako delajo ljudje, ki so gotovo na zmotni poti. Ali se bomo mi sramovali povedati, da imamo tudi mi svoje prijatelje, da želimo z njimi govoriti, kadar gre za kak stik z našimi nasprotniki? Saj je prav zato delo komunistov učinkovito, ker nas najde vedno nepripravljene, ker si sploh ne upamo priznati, da smo v kaki organizaciji, ki ni pod komunistično kontrolo. Dokler bomo imeli tak občutek manjvrednosti, bomo imeli vedno težave. Če pa bomo demokratični ljudje drug drugemu zvesti, če se bomo radi med seboj posvetovali, kadar gre za taka vprašanja, bodo naše vrste neprodna stena za vsako ofenzivo nasprotnikov.

Ne bomo se pustili izigravati.

Toda našo zvestobo demokratični misli bi utegnil kdo napačno tolmačiti. Včasih imamo vtis, da si razlagajo naši italijan-

Praznovanje prvega maja

Po vsej Italiji, po mestih in vaseh, so letos slovesno proslavili prvi maj, praznik vseh delavcev. Nešteto shodov, govorov in mimohodov je poudarilo ta skupni praznik, a vendar nikjer niso ti shodi dosegli tolikšno mogočnost kakor v babiloniki sv. Petra, kjer se je nad 25.000 vernikov, med njimi mnogo tujcev poklonilo sv. očetu in prejelo od njega blagoslov in spodbudne besede za nadaljnjo pot. Sv. oče je zbranim vernikom poudaril, kako je prvi maj trojni praznik: začetek šmar-ničnih pobožnosti, praznik sv. Jožefa, za-ščitnika delavcev, in praznik delavcev samih. Obenem pa je tudi nekak preludij k mogočnemu mednarodnemu shodu vseh delavcev, ki se bo vršil pri Sv. Petru dne 14. maja.

Dva praznična dneva, nedelja in prvi maj, sta omogočila, da je na tisoče in stotisoče meščanov zapustilo velika mesta in se podalo na deželo, pa četudi mnogi le v bližnjo okolico. Rimska okolica je kar mrgolela izletnikov, po Avrelijski cesti so brželi avtomobili z ritmom 60 avtomobilov na minuto.

Benetke so preplavili tujci in izletniki, prav tako sinjo obalo in gornja italijanska jezera.

V satelitskih državah so praznovali prvi maj v znamenju vojaških mimohodov in govorov. V Jugoslaviji je predsednik Tito prisostvoval vojaški paradi, ki je trajala 3 ure in pol. Za vojaško parado se je uvrstilo 50 tisoč civilistov.

V zapadnem Berlinu je 700 tisoč Berlinčanov vzklikalo svobodo in preko zvočnikov poslušalo govor župana Willyja Brandta, ki je zahteval svobodo za vso Nemčijo.

V Pragi je samo 500 oseb kljubovalo silnemu mrazu in prisostvovalo vojaškemu mimohodu in mimohodu delavcev. Na Romunskem je vojaško parado prekinila silna nevihta.

Na Poljskem so znova uvedli praznik maja, ki je letos potekel v navdušenem

ski someščani našo demokratično usmerjenost kot pripravljenost, da se bomo pustili čim prej poitalijančiti. Zelo zgrešeno bi bilo, če bi nas spodbujale italijanske stranke k neodvisnosti od komunizma samo za to, da bi laže zatrli našo manjšino.

Zato pričakujemo, da bomo našli med italijanskimi demokrati tudi primeren odmev.

Lep zgled je dal v tem goriški mestni svet, ki je 5. aprila izglasoval resolucijo, katera odobrava zakonski osnutek za slovenske šole, ki je zdaj pred parlamentarno komisijo.

Porazno pa vplivajo vladni načrti, ki predvidevajo nadaljnje razlaščenje zemlje slovenskih posestnikov in priseljevanje italijanskega prebivalstva v slovenske občine in slovenska predmestja. Taki in podobni podvigi proti slovenski manjšini bodo strli med nami vsak pomemben poizkus za sodelovanje med obema narodoma na tej zemlji.

priznanju prvemu astronautu Gagarinu.

V Havani na Kubi je prvomajska parada trajala deset ur, kljub temu da so mnogi šli v teku mimo. Mimohoda so se udeležili tudi otroci s tisoči pisanih balončkov. — Castro je proglasil novo socialistično republiko in povedal ljudstvu, da volitev ne bo več. Torej na Kubi ne bo volitev niti za parado kot jih delajo v Rusiji.

V Veliki Britaniji pa ne polagajo na prvi maj nobene važnosti in je ta dan navaden delovnik.

V Moskvi je bilo prvomajsko slavlje v znamenju Jurija Gagarina in Fidela Castra. Prvi je bil osebno pričujoč, drugi pa le na ogromnih slikah, ki so jih nosili v mimohodu.

Prvomajske skice

1. maja - jutraj: sonce in nekaj oblakov, skoraj lepo vreme. Nekaj moških je nosilo, pripet na jopič, rdeč nagelj. Popoldne pa ploha dežja.

To je ambient nove smešnice tega dne. Dva znanca se srečata. »Ti, kako pa je s tvojim rdečim nageljnomo?«

»Dež mi je spral barvo in nagelj.«

Dež in čas sta sprala rdečo barvo prvomajskega dne.

Ljudje so se naveličali vsega. Nekateri so preveč napenjali struno... in struna je počila.

Pred leti — povorke, zastave, ognji, kričanje — čas pa je ugasnil in spral... Masa se je razkropila, padel je monopol, vrnil se je posameznik.

Čas je izoliral komuniste. Ta dan praznujejo v omejenem krogu svojih bolj ali manj zvestih v nekaterih zaprtih dvoriščih — sami. Pa še tam jih preganja dež. Kiša pada, trava rase...

Verujem komunističnemu tisku in tudi vi verujete z mano, kadar poroča, da pri

njih prvomajskem praznovanju je bilo veliko ljudi — (klasični izraz: nabito polna dvorana) — da, res je... pri plesu.

Vsako leto nam 1. maj pove, kako so komunisti vedno bolj osamljeni.

Spomnil sem se še na nekaj. Onstran... zavese: parade, armade, orožje in orožje, tanki, rakete... Na zadnjem robu ustnic pa — mir. Beseda in samo beseda!

Zvečer. Mestne luči so se prižgale. »In tam, visoko na obelisku,« tako mi je rekel prijatelj, »sem videl razsvetljen križ.« Nad mestom razsvetljen križ na dan 1. maja.

Res je. Padel je monopol. Vedno bolj prihaja v ospredje krščansko praznovanje 1. maja. Začelo se je na trgu sv. Petra v Rimu 1. maja 1955. Delavski svet se je zbral pred Pijem XII., da se mu zahvali, ker jim je dal ta dan. Od tam se je razlilo po vsem svetu.

V cerkvah so posebne službe božje, bolj slovesne. In ljudje prihajajo.

Katoličani praznujejo ta dan.

Posameznik praznuje ta dan.

Pozdravljeni novi 1. maj.

Med trnjem in osatom

Koliko je še slovenskega?

Zelo rad prebiram komunistične lepake v »slovenskem jeziku«, ki jih razobešajo komunistične organizacije. Navadno so dobeseden prevod italijanskega teksta. In če že hočeš razumeti slovenski tekst, moraš najprej prebrati italijanskega. Šele tedaj lahko razvozljaš — vsaj deloma — jezikovne skrivnosti komunistične slovenščine.

Neodvisna socialistična zveza je nalepila po mestu in v okolici razglas za prvi maj. Original je bil sestavljen v slovenščini ali v italijanščini? To vprašanje me je zanimalo, zato sem novi lepak z zanimanjem prebral. Naletel sem med drugim na stavek, v katerem pravijo, da je treba fašistično ideologijo izriniti »iz možgan dela prevarane mladine«.

Kaj te čaka slovenska mladina? Preberi italijanski lepak, pa boš zvedela, kaj te čaka. In ti hočejo biti naši pokrovitelji in učitelji ter reševati slovenski narod!

Komunistična partija je problem slovenščine že zdavnaj rešila. To pove že naslov na vrodu v tržaški sedež partije. Tam stoji zapisano: Tržaška avtonomna sekcija komunistične partije Italije.

Koliko je še slovenskega?

Kratke novice

Pravljčna razstava rož v Turinu

»Fior '61«, velikanska razstava rož z vsega sveta, je dne 28. aprila prva otvorila cikel razstav v Turinu ob stoletnici zedinjenja Italije. Za ta čudoviti vrt je sodelovalo 18 držav s šest sto razstavljalci. Obiskovalec ima občutek, da je stopil v pravljčno deželo. Stebriči, slavo- loki, umetna jezera z belimi in črnimi labodi, svetlobni učinki, vonjave čudovitih rož in predvsem rože same v vseh mogočih barvnih odtenkih in vrstah, vse spominja na svet sanj, ki pa so tu živa resnica in pričajo o božji vsemočnosti, ki jo vsi človeški izumi ne morejo doseči niti v najmanjši cvetki. Hortenzije, kri-

Mesija in njegovo kraljestvo

V tolažilni ideji, ki je bolj last prerokov-pisateljev, nam prihaja naproti mogočna in vabljiva podoba potomca Davidovega, na katerem se bodo izpolnile sijajne prerokbe. On je rešenik narodov, obnovitelj vere in pravice, Kralj večnega kraljestva miru. Imenujejo ga z različnimi imeni in naslovi: Emanuel, t. j. Bog z nami, služabnik Gospodov, korenina Davidova ali kratko David, mladika božja in slično. Samo Daniel ga imenuje Mesija. Ta naslov je pozneje postal osebni in tehnični izraz za Odrešenika (prim. Jan 1,41).

Tako bomo lažje razumeli, zakaj apostoli v novi zavezi tako pogosto navajajo prerokbe. Hočejo namreč prepričati Jude, da je Jezus iz Nazareta obljubljeni Mesija, ki so ga napovedovali preroki. Najimenitnejša točka prerokskega oznanjenja je gotovo Mesijansko Kraljestvo.

Božji glasniki

Delovanje prerokov pa ni zgolj v napovedih, kakor bi hoteli reči: »Dixi et salvi-vi animam meam — povedal sem in s tem rešil svojo dušo«. Beseda »prerok«, hebr. »nabi« ima veliko globlji pomen kakor grška »prophetes«, po kateri je osnovan tudi slovenski izraz »pre-rok«.

»Nabi« pomeni glasnika božjega ali o-znanjevalca božjih odločitev. Preroki so

zanteme, tulipani, azaleje z ogromnimi trimetrskimi cveti, izbrane rože iz Afrike, »proteja«, severnoafriška državna roža v živo rdeči barvi, »strelizija«, redki afriški cvet z neverjetno težo treh stotov, vse to razveseljuje obiskovalčevo oko. V kristalni palači so razvrščene tropične rastline iz daljne Indije, Tibeta, Singapura in zunaj, skoro že na bregu reke Pad, za nasadom osem tisoč vrtnic, je upodobljen čudoviti gorski svet z bistrimi studenci in slapovi, narcizi, spominčicami, gorskimi slečem.

Brezupna bolezen filmskega igralca Garyja Cooperja

Znani filmski igralec, 60 letni Gary Cooper, se je umaknil iz javnega življenja in preživljal v svoji vili v Hollywoodu svoje zadnje dneve. Zdravniki so mu ugotovili raka in so njegovo zdravstveno stanje označili za zelo resno. Filmski svet ga je pred dnevi odlikoval z najvišjo nagrado filmskih igralcev z »Oscarjem«. Gary Cooper se dobro zaveda resnosti svoje bolezni in je izjavil, »da hoče lepo umreti, kakor človek in kakor kristjan.«

Radio Trst A

Za teden od 7. do 13. maja

Nedelja: 9.30 Slovenske narodne pesmi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Tatinska kavka«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Sekstet Boruta Lesjaka. — 16.00 Popoldanski koncert. — 17.00 Tržaški obiski: (10) »Boljunec in Dolina«. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (32) »Orjemo, orjemo brazde globoke«. — 21.00 Mendelssohn: Oktet v B-duru, Op. 20.

Ponedeljek: 18.30 Koncert baročne glasbe. — 19.00 Znanost in tehnika: »Nova raketna pogonska goriva«. — 20.30 Richard Wagner: »Siegfried«.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (6) »Tehnika pranja«. — 18.30 Ivo Petrič: 2. Simfonija. — 19.00 Pisani balončki. — 20.30 Richard Wagner: »Siegfried«, opera v treh dejanjih. Tretje dejanje. — 22.00 Sprehodi po antičnih gajih: (12) »Alkaj - pesnik vina in boja«. — 22.15 Koncert pianista Roberta Repinija.

Sreda: 18.00 Slovensčina za Slovence. — 18.30 O glasbi in glasbenikih v anekdotah: (16) »Čudne zgodbe in nenavadni ljudje: Beethoven in Rossini«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 Italo Svevo: »Može, igra v treh dejanjih. — 22.30 Vivaldi: Koncert v D-molu.

Četrtek: 8.30 Iz slovenske pesmarice. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Arif in lepa Haira«. — 15.00 Pesmi brez besed, v izvedbi orkestra. — 15.30 »Kavarnica«, komedija v treh dejanjih. — 18.00 Radijska univerza: (6) »Psihonevroze in mentalna higijena. — 19.00 Širimo obzorja: (3) »Kitajci in Japonci. — 20.30 Veliki simfonični orkestri.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. 36. lekcija. — 18.30 Natko Devčić: Istrska suita. — 19.00 Šola in vzgoja: »Vzgojni problemi v zvezi z otrokovim čustvenim razvojem«. — 21.00 Gospodarstvo in delo.

Sobota: 15.30 »Alenka«, radijska komedija v treh dejanjih. — 18.00 Radijska univerza: (6) »Dimitrij Rostovski in ruski jug«. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor mariborskega učiteljskega. — 21.00 »Nesrečniki«, komedija.

bili torej glasniki Jahvejevi, t. j. Boga, ki so pridigali ljudstvu, kar jim je Bog razodel ali ukazal ljudem sporočiti. Svoje pridige so vedno začeli z uvodom »ne'um Jahve« ali »vajjomer Jahve«, t. j. beseda Jahvejeva ali Jahve pravi.

Zvestoba božjemu navdihnjenju

Bog je torej govoril prerokom, oni pa so božjo besedo prenašali na druge ljudi. Na kak način ali po kakšni poti je prišla božja beseda do teh izvoljenih duhov, je skrivnost nadnaravne zamaknenosti. V neredkih slučajih preroki sami razodevajo to skrivnost. Opisujejo videnja, ki so jih bili vredni (prim. Iz 6; Jer 1, 11-19; Ezek 1-6, itd.).

Preroka videnja ali slišanja so bila zunanja ali čutna ali pa tudi samo notranja. V vsakem slučaju pa je bil prerok prepričan, da mu je v resnici govoril Bog. Ravno to neizpodbitno prepričanje božjega poslanstva je dajalo prerokom ti-sto nadnaravno moč, s katero so premagali vsako oviro pri izvrševanju svoje službe (prim. Iz 50, 4-8; Jer 1, 17-19; Am 3, 7-8 in drugod).

Cestokrat je bilo treba nastopiti ne samo proti volji ljudstva, ampak tudi proti volji kraljev in oblastnikov. Prerok je moral biti pripravljen, da izpriča svoje poslanstvo z lastno krvjo.

(Se nadaljuje)

Pokrajinske in občinske volitve na Goriškem

Kandidatje »Slovenske liste« z lipovo vejico za občinske volitve v Gorici

1. Dr. KACIN Anton, profesor
2. Dr. SFILIGOJ Avgust, odvetnik
3. Dr. BRATINA Stanislav, profesor
4. Dr. MAKUC Andrej, prof. in odvetnik
5. NANUT Cvetko, zemljemerec
6. BENSVA Valentin, kmetovalec
7. BOLČINA Ivan, profesor
8. BRAJNIK Vojmira, uradnica
9. BRATUŽ Andrej, visokošolec
10. BRISKO Gizela, trgovka
11. GORJUP Leopold, upokojeni uradnik
12. Dr. KACIN Marija, profesorica
13. KOSHUTA Artur, upokojeni uradnik
14. PERSOLJA Alojz, delavec
15. PISCANC Zora, uradnica
16. SREBERNIC Alojz, industrialec
17. STANIC Cirila por. KRANNER, uradnica
18. SULIGOJ Jožef, gostilničar
19. VALENTINCIC Franc, delavec
20. VELISCEK Teodor, trgovec

Kandidatje »Slovenske liste« z lipovo vejico za provincialne volitve na Goriškem

1. PRINCIC Ivan, za okrožja:
 - KRMIN I
 - KRMIN II
 - ROMANS OB SOCI
2. Dr. KACIN Anton, za okrožja:
 - FARA - KAPRIVA
 - GORICA I
3. Dr. SFILIGOJ Avgust, za okrožja:
 - GORICA II
 - TRZIC I
 - TRZIC II
4. Dr. BRATINA Stanislav, za okrožja:
 - GORICA III
 - TRZIC V
5. Dr. KACIN Marija, za okrožje:
 - GORICA IV
6. NANUT Cvetko, za okrožja:
 - GORICA V
 - GORICA VI
7. KOSHUTA Artur, za okrožje:
 - GORICA VII
8. PODVERŠIC Ermenegild, za okrožje:
 - GRADISKA
9. BOLČINA Ivan, za okrožja:
 - GRADEŽ I
 - GRADEŽ II
10. KOROSEC Anton, za okrožja:
 - TRZIC III
 - SKOCIJAN I
11. BRATUŽ Andrej, za okrožje:
 - TRZIC IV
12. ČERNIC Ivan, za okrožja:
 - RONKE I
 - SKOCIJAN II
13. Dr. MAKUC Andrej, za okrožja:
 - ZAGRAJ
 - RONKE - FOLJAN - SREDIPOLJE

Kandidatje »Slovenskih list« z lipovo vejico v slov. občinah

DOBERDOB

1. FERLETIC Slavko, uradnik - Doberdob (neodvisen)
2. LAVRENCIC Roman, delavec - Doberdob
3. RADETIC Jožef, kmetovalec - Jamlje
4. FERLETIC Stefan, kmetovalec - Dol
5. ZUZIC Mario, kmetovalec - Doberdob
6. FERFOLJA Jožef, kmetovalec - Doberdob
7. PAHOR Jožef, kmetovalec - Jamlje
8. FRANDOLIC Alojz, delavec - Dol
9. FERFOLJA Stanislav, kmetovalec - Doberdob
10. FRANDOLIC Evgen, delavec - Doberdob
11. PAHOR Anton, kmetovalec - Jamlje
12. DEVETAK Emil, delavec - Dol

SOVODNJE

1. ČERNIC Karel, delavec - Rupa
2. ČEŠČUT Ivan, uradnik - Sovodnje
3. TOMŠIC Peter, kmetovalec - Sovodnje
4. ČERNIC Venceslav, kmetovalec - Gabrije
5. ČEVDEK Nikolaj, vojni invalid - Peč
6. COTIC Miroslav, delavec - Vrh
7. DEVETAK Teodor, delavec - Vrh
8. DEVETAK Ernest, delavec - Vrh
9. KLANJSCEK Venceslav, delavec - Sovodnje
10. KOSIC Lenard, čevljar - Rupa
11. LASIC Emil, redni učitelj - Sovodnje
12. PAVLETIC Alojz, delavec - Gabrije

STEVRJAN

1. PODVERŠIC Ermenegild, kmetovalec - Stevran
2. KLANJSCEK Stanislav, kmetovalec - Stevran
3. HLEDE ALOJZ, kmetovalec - Stevran
4. KLANJSCEK Zdravko, zidar - Jazbine
5. KORSIC Ivan, kmetovalec - Stevran
6. MUŽIC Alojz, kmetovalec - Stevran
7. TERCIC Zdenko, kmetovalec - Stevran
8. MUŽIC Bogomir, kmetovalec - Stevran
9. SKOK Armando, kmetovalec - Jazbine
10. TERPIN Ciril, učitelj - Stevran
11. HUMAR Marcel, kmetovalec - Stevran
12. MIKLUS Adrian, kmetovalec - Stevran

Mlada žrtev prometne nesreče

Predpretekla sredi je bila za naše mesto žalosten dan, saj sta kar dva mlada človeka izgubila življenje vsled prometne nesreče. Zvečer se je v bližini Palkišča ponesrečil 19 letni Aldo Bagini iz Gorice, ko se je vračal domov s svojega propagandnega potovanja za bližnje volitve. Naprošen je bil od krščansko demokratske stranke, da bi raznesel letake po deželi. S prijateljem sta najela avto in izvršila zaupano jima nalogo. A domov grede se jima je na mokri cesti zdrsnilo in avto se je po nekaj metrov vratolomne vožnje prevrnil. Aldo je dobil tako težke poškodbe, da je v goriški bolnišnici podlegel. Bil je edini sin matere vdove, zgleden katoliški fant in navdušen skavt.

Druga smrtna žrtev pa je 39 letni Josip Černic iz Gabrije, kot poročamo na drugem mestu.

Krvni davek, ki so ga plačale goriške ceste v mesecu aprilu, je tako dosegel štiri smrtne žrtve.

Začela se je predvolilna kampanja

V nedeljo 30. aprila se je v Gorici začela predvolilna kampanja za občinske in pokrajinske volitve, ki se bodo vršile na Goriškem v nedeljo 28. maja. Kampanjo so otvorili misovci (MSI) s shodom, ki so ga imeli na Telovadnem trgu.

Gabrje

Pretekli četrtek 27. aprila smo imeli pri nas zelo žalosten pogreb. Pokopali smo 39 letnega Jožefa Černica, ki se je prejšnji dan ponesrečil v Gorici v ulici Leopardi, ko se je s svojim motornim vozilom srečal z naglo vozečim avtom. Po poklicu je bil elektricist. Zapušča ženo in dva otroka, od katerih večji, Boris, obiskuje slo-

Šmarnice v Trstu

V Trstu imajo slovenski verniki priliko za šmarnice v naslednjih cerkvah: pri sv. Jakobu ob 17.45, v cerkvi sv. Janeza Bosca ob 18.30, v Barkovljah ob 19.30, pri sv. Ivanu ob 20, v Rojanu 20.30, v Skedenju ob 20.30 in pri sv. Vincencu ob 20.45.

Rojan

V torek 25. aprila nas je po kratki boleznii nenadno zapustila Ana Korošic z Grete. Kar težko si predstavljamo, da je ne bomo več videli v cerkvi, kjer je zlasti pri ljudskem petju s svojim močnim glasom silno rada sodelovala. Kamor koli je prišla, povsod je prinašala dobro voljo. Niti razne težke preizkušnje v življenju ji te dobre volje niso mogle vzeti. K poslednjemu počitku jo je pospremila velika množica prijateljev in znancev. Naj uživa srečo pri Bogu! Iskreno sožalje izrekamo sinu Sandru in ostalim sorodnikom.

Škedenj

Praznik sv. Jožefa 1. maja je v naši cerkvi potekel v pristno domačem vzdušju. Sv. maša ob 10. uri je daroval g. Gerdol, ob toplih besedah dr. Humarja pa smo slišali nekaj zdravih misli o pravem pomenju dela za človeka, ki naj si po božjih načrtih podvrže zemljo ter si tako prisluži svoj častni in večni blagor.

vensko strokovno šolo v Gorici in je zunanji gojenec Alojzijevešča.

Kako je pretresla njegova nesreča vso vas in okolico, je pokazala obilna udeležba pri pogrebu, zlasti moških. Iz Gorice so prišli tudi gojenci Alojzijevešča s prefektom in več pokojnikovih sodelavcev. Preizkušeni družini izraža tudi naš tisk iskreno sožalje, pokojniku pa Bog daj večni pokoj.

Otvorili so vodovod v krminskih Brdih

V nedeljo 30. aprila so imeli v krminskih Brdih poseben praznik. Otvorili so vodovod, ki bo sedaj olajšal in izboljšal življenjske pogoje tamkajšnjih prebivalcev. Slovesnosti so prisostvovali najvišji pokrajinski predstavniki, inženir Sirtori, ki je vodil vsa dela pri vodovodu, goriški prefekt dr. Nitri, dr. Polesi in drugi. Po priložnostnem govoru župana tamkajšnjega kraja Cancianija in prefekta dr. Nitrija so odprli vodno pipo na trgu v Ruttarsu na splošno veselje vseh.

Doberdob

Grda dejanja za prvi maj! V noči pred prvim majem so naši fantje postavili »mlaj« sredi trga z rdečo in italijansko zastavo. »To nič novega!« — A iznenadil nas je raztrgan verski lepak na cerkvenih vratih. Napisano je bilo: »Krščanski praznik - 1. maj,« z lepim križem, z delavcem in z lepo sliko sv. Jožefa-delavca. — Od vsega tega je ostal samo košček papirja, ki je še sedaj na vratih — za sramoten spomin.

Isto noč so »nepoznani« zadali dva močna udarca s sekuro v bližnjo oglasno cerkveno desko, kar lahko še opazite v nedeljah.

In isto noč so prav »podobni neznanci« polomili rože in razbili cvetlične lonce pred vaško Marijino kapelico.

Pa še isto noč smo slišali grobo preklinjanje in sramotenje Boga!

Vsi dobri in pametni so se zgražali nad temi dejanji. Pa vi, kaj pravite na to? Kaj vam pomenijo one svetopisemske besede: »Po njih sadovih jih boste spoznali! Vsako dobro drevo rodi dober sad, in slabo drevo — slab sad!«

Pa potolažimo se, saj je v komunističnih deželah še več gnilih sadov; na primer: delavci nimajo pravice stavkati; celine vrste čakajo v Moskvi na važna vsakdanja živila; pred cerkvami so postavljeni »neznanci«, ki se smejejo onim, ki gredo k verskim pobožnostim; v šolah pouk proti Bogu; za verske knjige in časopise nimajo papirja; cerkveno premoženje - katoliški zavodi - šole - tiskarne - organizacije ukinjene; pravih volitev ni, ker je samo ena stranka; nobenega napisa, razstave, zborovanja ne sme biti, če ni komunistično (kakor nekoč pod fašizmom); »premio di produzione« pobere največji kapitalist — država; milijoni beguncev lačnih in nesrečnih; kmetje morajo oddati zemljo državi in molčati, pa brez zavarovanja. Res: »bandiera rossa — je hujš kot kosa!«

A mnogi naši slepci pa le vzdihujejo: »O pridi komunismo, prinesi liberta — čeprav bo dosti zla — in brez Boga!«

Mladi pevci so polnoštevilno zasedli svoja mesta na koru in naj se ne prevzamejo, če jim rečemo, da njihovo petje zelo pripomore k lepim slovesnostim. Naj se ne izneverijo tako zvženemu poslanstvu in naj pridno pojejo v božjo čast.

Vsako leto vidimo nove goste v naši cerkvi, iz raznih delov mesta. Polagoma postaja tradicija, da prihajajo na ta dan razni Slovenci k prvomajski službi božji v Skedenj. Upamo, da jih bomo videli vsako leto vedno več.

Naša želja je, da bi postajalo iz leta v leto to praznovanje vedno lepše, saj je naša fara pristna delavska četrt mesta.

Jezikovne doklade

Ameriški zunanji minister Dean Rusk toplo priporoča ameriškim diplomatom v tujini, naj se naučijo jezikov, ki jih govorijo v državah, kjer so nameščeni. Pri poročilu je priložen tudi seznam posebno težavnih jezikov; če bodo diplomatje znali katerega izmed teh jezikov, bodo dobili zato poseben dodatek k plači. Veleposlanik, ki bo znal ruščino ali malajščino, bo na primer prejel na leto 450 dolarjev več, za češki jezik, albanski in perzijski znaša nagrada do 750 dolarjev, za amharski, bengalski, kurdski in tamil pa po 1050 dolarjev. Višino dodatkov bodo določale posebne izpitne komisije.

Iz Beneške Slovenije

Gornji Barnas

Z velikim veseljem smo verniki naše majhne župnije sprejeli vest, da je naš rojak preč. g. dr. Ciro Blažutič, ki župnikuje v neki mestni župniji v Grossetu v Toskani, bil imenovan za rezidenčnega kanonika tamkajšnje stolnice. Težko čakamo, da pride med nas v svojo rojstno vas, da mu osebno izrazimo svoja voščila in svoje veselje, ki mu jih zdaj pošiljamo le od daleč.

Takrat imamo namen proslaviti tudi drugega odličnega našega rojaka in sicer preč. msgr. Janeza Petričiča, bivšega dekana v Sempetru ob Nadiži in sedanega čedajškega kanonika. On je starosta vse duhoščne videmske nadškofije. Obhajal je namreč pred tremi leti svoj biseromašniški jubilej in je letos vstopil v svoje 90. leto.

Obema monsignorjema čistitke tudo K. G.

Volitve na tržaški univerzi

Tudi letos se bodo vršile na tržaški univerzi volitve za obnovitev akademskega sveta. Skupno nastopa šest list. Slovenski visokošolci so že predložili svojo listo »Adria«, ki se sedaj že tretjič predstavlja pri univerzitetnih volitvah kot edina slovenska lista. SAL »Adria« povezuje večino zavednih slovenskih akademikov in razna njihova društva v Trstu in Gorici. Letos predstavlja »Adria« 19 kandidatov, razdeljenih med Goričane in Tržačane. Namen liste »Adria« je združiti slovenske akademike, ki študirajo na tržaški univerzi in s tem pokazati, da se ti ne bojijo samostojno nastopiti za svoje pravice.

Volitve bodo v nedeljo 7. maja v Gorici (na sedežu univ. krožka) ter v drugih okoliških mestih, 8. in 9. maja pa v Trstu.

SREDNJEŠOLSKI SPORT

Lahka atletika v Gorici

Sportni odsek slov. srednjih šol je imel pretekli teden notranje tekme v lahki atletiki. Tekmovali so dijaki Liceja, Učiteljske, Nižje gimnazije in Strokovne šole.

Najbolj uspešen je bil Anselmi iz Liceja, ki že več let pobira latorike zmage, toda v disku mu je prvo mesto odnesel Devetak L. z Učiteljske. Takoj za njim sledi Di Battista, ki je pobral vsa druga mesta. Navdušeno in zagrizeno pa so se borili dijaki iz Nižje gimnazije in Strokovne šole. Med njimi je nekaj obetajočih talentov, ki jim je cilj, doseči ali celo preseči rekorde Anselmija, Di Battiste in drugih.

Rezultati v posameznih disciplinah so bili dobri.

Sportno srečanje s Tržačani

Ze več let si je Sportni odsek goriških slov. srednjih šol prizadeval, da bi prišlo do tekmovanja s tržaškimi dijaki. Pred nekaj leti je bilo že vse urejeno, pa je v zadnjem trenutku šlo po vodi, ker Tržačanom ni bil dan na razpolago Solški stadion. Za letos je bilo tudi že vse domneno in pripravljeno, da bi se srečali v Trstu, in sicer v lahki atletiki in odbojki. Pa spet je ta nesrečni stadion prekril načrte: niso ga dali v uporabo tržaški slovenski šoli, češ da so začeli s popravilnimi deli.

Tako se je vršila samo tekma v odbojki, in sicer v telovadnici Trgovske akademije. Številno tržaško in goriško dijaštvo je vneto bodrilo svoje sošolce, da je dvorana kar gmelala in je moral sodnik večkrat ustaviti igro, da so se gledalci umirili. Tekma je bila napeta in zagrizena do kraja, za vsako točko so se tekmovalci borili z vsemi silami in prav do konca se ni vedelo, kdo bo zmagal. Dve uri je trajala napeta in lepa igra, kakršne že zlepa ni bilo videti. Rezultat sam do volj zgovorno priča, kako izenačena je bila borba. Zmagali so Goričani in sicer s 3:2 (delni rezultati so 15:8, 12:15, 15:13, 14:16, 16:14).

Ker ni bilo mogoče tekmovali v lahki atletiki v Trstu, bodo Tržačani prišli v Gorico dne 16. maja, in tako bo verjetno le prišlo do tako zaželenega, ja tolikokrat odloženega srečanja. Isti dan bo najbrž tudi povratna tekma v odbojki.

Jurij Gagarin je obiskal Prago

Prvi vesoljski potnik Jurij Gagarin je dne 28. aprila na povabilo centralnega komiteja KP Češkoslovaške obiskal Prago. Ogromna množica ga je navdušeno pozdravljala, ko se je z letališča na odprtem avtomobilu peljal mimo. V Pragi je

ostal dva dni. Predsednik češkoslovaške republike ga je odlikoval z največjim državnim redom. Gagarin se je nato vrnil v Moskvo za prvomajsko slavo, na katerem je bil on ena glavnih osebnosti. Tudi druge satelitske države, Ogrska, Poljska, Bolgarija, so poslale v Moskvo vabilo za obisk prvega astronavta v njihove dežele.

SVOBODNO GOSPODARSTVO

Odkrita špekulacija v ZDA

Gospodarstvo v ZDA je dobilo v začetku februarja t. l. velik udarec z obsodbo 29 družb, ki so bile obsojene na 1.787.000 dolarjev, poleg individualne obsodbe 44 vodilnih osebnosti teh družb na skupno glob 137.500 dolarjev ter na po 30 dni ječe (sedem oseb), dočim je bilo 21 obsojenih na pogojno ječo.

Glavna taktika, ki so jo igrali vodilni predstavniki družb zelo previdno, je obstojala v tem, da so dogovorno vse električne družbe, kot mogoče General Electric, Westinghouse in druge, stavljale skoraj enake cene za razne velike pogodbe — z izjemo ene, ki je bila določena po dogovoru, da je ponudila nekoliko nižjo ceno kot ostale. Ta družba je seveda pogodbo dobila, toda pri naslednji ponudbi se je morala uvrstiti med one, ki so zahtevale višje cene. Tako umetno povzročena »najnižja ponudba« je bila seveda vedno višja kot pa bi bila na svobodnem trgu in so potrošniki, večinoma davkoplačevalci in odjemalci električne industrije mestnih ali državnih elektrarn, plačevali monopolno ceno. Nihče ne ve točno, kako dolgo je ta organizacija delovala — nekateri domnevajo, da vsaj 25 let. Podjetniki so bili tako previdni pri razgovorih ter tako dosledni pri uničevanju vseh pisanih sledov, da je trajalo tri leta, predno so zbrali dovolj dokazov, da so mogli začeti s procesom ter krivdo tudi dokazati.

DAROVİ

Za Katoliški dom: družina Podgornik. Gorica 500; Viktor Tomsic, Trst 10.000; B. L., Gorica 5.000; msgr. Janez Vodopivec, Rim 5.000; P. Florian Ramšek, Avstrija 920; č. g. Maučec Anton, Portugalska 2.500; Laščak Olga, Francija 2.400; Ana Viale, Pisa 1.000; družbenica R. M. Gorica 25.000; Vera Kos, U.S.A. 6.160; Abuja, Gorica 2.000; Mušič Gizela 1.000; M. M., Gorica 1.000; Kmečka Banka, Gorica 8.000; Kutin Marija 2.000; N. N., Trst 5.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; Musič Glzela 1.000; Sardoč Marica 2.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: S. T. 5.000; Furlan 1.000; S. L. 10.000; S. L. 5.000; Sanabor 2.000; K.-Tr. 10.000; Suč 1.000; K. F. 2.000; St. 50.000; G. A. 10.000 lir.

Bog povrni!

Za Zdenka Hrovatina: Neva Bandelj iz Rojana 500; N. N. iz Rojana 5.000 lir.

Za Slovensko sirotišče: gdč. Marija in Marta Orel namesto cvetja na grob pok. g. Marjana Orel 5.000; V. B., Trzic - v isti namen 3.500; Oskar Kovic namesto cvetja na grob pok. g. Jožefe Cotič 2.000 lir.

Vsem blagim živim dobrotnikom iskren Bog povrni; pokojnim pa večni mir!

Na prav poseben način se pa zahvaljuje vodstvo zavoda tisti blagi duši, ki je v tem zmatiraliziranem svetu začutila potrebo, da zadosti Bogu »per un cattivo pensiero« in darovala zavodu 100.000 lir. — Naj ji Vsemogočni tisočero povrne!

Za Alojzijevešče: N. N. v spomin blago pokojnega moža 5.000; N. N. namesto cvetja na grob pok. Hlede 1.500; A. G. 1.000 lir. — Bog povrni dobrotnikom, rajnim pa nakloni večni mir!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 79% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

V torek 25. aprila je Gospod poklical k sebi mojo ljubljeno mamo

Ano Korošic

Vsem, ki so spremljali nepozabno miselno k zadnjemu počitku in ki so mi kar korkoli v težkih urah stali ob strani, se iz srca zahvaljujem. Mamo toplo priporočam v molitev.

Trst - Greta, 1. maja 1961.

Sln ALEKSANDER